

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2009/10:38

Stenografiska
uppteckningar
2009/10:38

Onsdagen den 12 maj

1 § Ekonomiska och finansiella frågor

Finansminister Anders Borg

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 16 mars 2010

Återrapport från informellt möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 16–17 april 2010

Återrapport från extra möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 9 maj 2010

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för ekonomiska och finansiella frågor den 18 maj 2010

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Jag förklarar sammanträdet öppnat och säger välkommen till finansministern, statssekreterare Susanne Ackum med flera för samråd inför Ekofin.

Jag ska anmäla att vi har haft skriftliga samråd enligt numera utsänd lista – detta sagt för att slippa att mer i detalj behöva gå igenom det.

Jag ber er använda den reviderade agendan. Där är tillagt en punkt om återrapport från det extra rådsmötet i söndags, som rimligtvis kommer att diskuteras både i dag och nästa vecka. Det ska alltså vara tre återrapporter. För ordningens skull ska vi ta de gamla återrapporterna först. Sedan kommer vi till den här aktuella återrapporten och därefter till information och samråd inför det kommande rådsmötet då det förväntas tillkomma en punkt om Grekland, eurozonen och så vidare – såvitt vi förstår. Rimligtvis kan finansministern generellt orda lite grann om det i samband med återrapporten om rådsmötet i söndags.

Skattefrågorna lär vara strukna – om jag nu är korrekt informerad.

Vi börjar alltså med en återrapport från möte i rådet den 16 mars och från informellt möte i rådet den 16–17 april. Inför mötet den 16 mars var det EU-nämndsmöte den 12 mars. Inför det informella mötet i rådet var det inget särskilt i riksdagen, så också det mötet kan finansministern gärna berätta lite grann om. Dock finns rapporter utsända. Vill finansministern säga någonting särskilt om något av de här två mötena går det alltså bra.

Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (m):

Mötet den 16 mars präglades i allt väsentligt av diskussionerna om Grekland. Diskussionen låg emellertid på frukostmötet, delvis därför att

ordförandeskapet hellre ville ha diskussionen då. Man gjorde bedömningen att man kunde ha en öppnare diskussion än man kunde ha under de punkter senare som man uppfattade som mer formella.

Det är viktigt att känna till detta, för annars får man vid återrapporteringen intrycket av att det var en väldigt kort diskussion om Grekland >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Det är väl det som sedan har vidimerats av processen framåt.

Vi tog beslut om momsdirektiven, om fakturering. Vi diskuterade EU 2020-strategin. Denna återkommer vi till i dag, så vi kan kanske ta diskussionen om den då. Vi diskuterade exitstrategier, klimatfinansiering och budgetriktlinjer. Det som i allt väsentligt upptog tiden och diskussionerna var Grekland.

Om jag samtidigt ska ta det informella Ekofinmötet vill jag först påpeka att jag själv inte var där eftersom jag var upptagen med annat. Om ni noterat datumen märker ni att detta var i princip samtidigt som vi lade fram vår vårproposition, så av bland annat det skälet var jag inte med på det informella Ekofinmötet. De diskussioner som här redovisats återkommer i några fall som formella slutsatser om till exempel budgetordningen, budgetramverket. Men om det är några särskilda slutsatser i övrigt som ni har frågor om kan vi väl återkomma till dem.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

De brännbara ämnena återkommer, som sagt. Då tar vi de diskussionerna. Frågor om återrapporten kan ställas nu.

Anf. 4 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag återrapporterar också från helgens möte.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Ja, men vi väntar en liten stund med det. Jag tror att det går rakt in i en diskussion om det läget så att säga.

Anf. 6 MONICA GREEN (s):

Det är möjligt att det jag nu säger tangerar helgen. Den 16 mars var det en allmän uppfattning att det som uppstått i Grekland var euroländernas problem – eller hur jag nu ska säga – men att vi här har tyckt att det som händer inom EU är alla EU-länders sak. När ändrades uppfattningen även bland euroländerna eller i EU över huvud taget om att det också är en sak till exempel för oss i Sverige, eller helt enkelt för oss som står utanför eurosamarbetet?

Anf. 7 ORDFÖRANDEN:

Jag undrar om inte det är en sådan fråga som vi tar alldeles strax i en mer generell diskussion om helgens övningar, ifall det är okej.

Det tycks inte finnas ytterligare någon som har en specifik fråga om rapporterna från mötena i mars och april, så dessa lägger vi till handlingarna och går vidare till återrapporten från det extra mötet i söndags. Ordet lämnas till finansministern för att ta upp bland annat den här aktuella frågan.

Som ni vet är bakgrunden att vi hade ett möte med euro-ländernas stats- och regeringschefer på fredagskvällen. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Det här återspeglades i att det i praktiken inte gjordes några affärer i grekiska statspapper, det vill säga: Det fanns gott om säljare men inga köpare. Situationen på den europeiska finansiella marknaden kom att bli väldigt problematisk under onsdagen och torsdagen >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Det gjorde att man från stats- och regeringschefernas sida i princip angav att man nu måste lösa situationen men i praktiken inte angav riktigt hur det skulle gå till. Detta var vad vi visste på fredagskvällen. Dessförinnan hade vi haft ett väldigt intensivt arbete för att försöka få en process för detta.

På torsdagen meddelade jag Elena Salgado, rådsordföranden, att vi från svensk sida och att man även från polsk sida krävde att Ekofinrådet kallades in i början av denna vecka för att få ett beslutsfattande samt en diskussion och information om detta i Ekofinkretsen.

Enligt vår uppfattning är det orimligt till exempel att man har en informationsgivning inom G7-kretsen som gör att G7-länder är mer uppdaterade om vad som sker i Europas ekonomi än vad Ekofinrådet och de europeiska länderna är. På torsdagen valde vi att säga att det behövdes ett möte. Det gick Elena Salgado med på. Tanken var att vi skulle ha haft ett telefonmöte i måndags eller tisdags för att upprätthålla den ordningen.

På lördagen blev det ett extremt intensivt arbete. Från strax före åtta till långt in på kvällen satt jag i telefonöverläggningar med våra olika motparter. Eftersom de flesta då hade varit uppe till sex sju på morgonen var det gänget relativt slutkört vid det laget. Men hela maskineriet drog då i gång, inklusive att kommissionen satte i gång hela sitt arbete.

På lördagskvällen fick vi ett EFK-möte vid 19-tiden. Då var det fortfarande så att vi inte hade haft ett kollegium i kommissionen. Följaktligen fanns inget förslag från kommissionens sida, utan en del riktlinjer lästes upp. Därefter utbröt ett nytt telefonvarv som pågick till långt in på kvällen. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

På morgonen på söndagen satte sig kommissionen i kollegium – vid nio- eller tiotiden eller så, tror jag. De satt fram till tre då vi fick förslaget. Det förslag som klockan tre förelades i utkastsform var enligt rådssekretariatet bara delvis möjligt att genomföra. Den del som var möjlig att genomföra var detta med de 60 miljarderna och att använda bytesbalansfonden för att också hjälpa euroländerna – även om det inte är bytesbalansfonden så att säga. Det som jag nämnt för er, att artikel 3 måste lyftas ur för att bli ett mellanstatligt avtal, förstod vi redan vid sittande bord inte höll gentemot rådets rättspraxis, rättsregelverk. Det föll ut; stod alldeles tydligt i strid med fördraget.

Då inträffade ett väldigt omfattande arbete från runt sju- eller åttatiden för att försöka hitta en lösning. Jag gick in först i diskussionerna. Det vi visste var att 60 miljarder euro inte räcker, utan att det måste till ett väsentligt högre belopp. Då visste vi inte riktigt hur det skulle komma till. Vi prövade ett antal vägar framåt under kvällen. Då hade vi inte heller någon lösning på hur vi skulle kunna dra på IMF-resurser. Den

lösning som hittills hade prövats var att man skulle försöka förmå berörda länder att själva uppge att de tänkte söka pengar >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Vi löste det – den skrivningen är jag faktiskt pappa till – genom att tala om det som är eligible för sådana här pengar. Då kan man få upp beloppen utan att det för den skull anges några specifika länder.

Anf. 9 ORDFÖRANDEN:

Ordet ”eligible” betyder väl valbar. Det finns ingen bra översättning.

Anf. 10 Finansminister ANDERS BORG (m):

Länder som uppfyller förutsättningarna för att få ta del av stöd gäller det. Formuleringen är faktiskt väldigt begåvad – den delen är inte min. Man har nämligen specificerat det så att det rör alla tänkbara IMF-stöd, vilket innebär antingen att man har problem och kan bli ett programland eller att man inte har problem och kan ta del av den flexibla kreditmekanismen. Därmed var det så att säga okontroversiellt för medlemsländerna att vi hade en sådan formulering.

Det var också, efter en del överläggningar med Valutafonden, acceptabelt för deras del. Det beror på att de europeiska länderna har väldigt stora vikter. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Under kvällen blev det alltmer klart att det här ändå inte räckte. Då kom kompromissförslaget från Frankrike och Tyskland om att sätta upp en mekanism, en artikel 3 i förnyad form men mellanstatligt, och om att sätta beloppet 440 miljarder. Det skulle göra att vi sammanlagt kom upp i 750 miljarder – 440 + 60, och sedan skulle IMF göra minst lika mycket, det vill säga 250.

Den lösningen var dock inte alldeles okomplicerad eftersom den byggde på att tyskarna inte ville gå in i en europeisk obligation. Det ansåg deras grundlagsjurister. Jag tror att tyskarna skrapade ihop varenda författningsjurist de kunde hitta för att under kvällen pröva frågan. De landade i slutsatsen att de inte kan gå in i en europeisk obligation som medgarant. Därmed var vi i sitsen att vi hade en kompromiss som var politiskt möjlig men sakligt omöjlig. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Någon av centralbankerna som konsulterades löste ut detta med special purpose vehicle. Det kommer att bli ett av de större europeiska papperen, men det är lite märkligt. Det är en obligation som innehåller 15 länders garantier och 1 lands pengar. Man lägger in tyska pengar rakt av och löser då ut den tyska konstitutionella problematiken.

Under kvällen, någon gång mellan nio och midnatt, skulle samtliga länder kolla med sina regeringar. Rätt många regeringar satt faktiskt i sammanträde under kvällen för att man skulle kunna ikläda sig de här åtagandena. Det är inga små åtaganden vi talar om. Vi talar om 166 miljarder euro för Tysklands del. Det motsvarar i princip halva Sveriges bnp. För Finlands del handlar det om i storleksordningen 90 miljarder kronor som de ikläder sig att garantera i en sådan här obligation. Det är alltså mycket stora utfästelser som gjordes.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Jag tror att det har delats ut ett papper, en information till EU-nämnden om regeringens linje avseende europeiska finanser. Om det inte delats ut ska det göras nu.

Det handlar om artikel 122.2 i fördraget om de 60 miljarderna. Det är en möjlighet att ge garantier för lån och ligger inom det finansiella perspektivet. Det här kommer att ske liknande vad som gäller för Öst- och Centraleuropa. I texten kommer ni att notera att vi fick igenom en tydlig skrivning om att detta inte ska begränsa de öst- och centraleuropeiska ländernas stöd i detta.

Vidare handlar det om special purpose vehicle. Vi har för avsikt att tydliggöra detta ställningstagande till de andra EU-länderna. Därför är det viktigt att ställningstagandet är förankrat även här.

Vår avsikt är att Sverige inte ska gå med i systemet. Jag ska ange skälen till det.

Sverige är extremt beroende av det europeiska systemet. Om vi inte har en fungerande finansiell marknad och banksystem som fungerar i Europa har vi inte det i Sverige heller. Har vi inte fungerande krediter kör inga lastbilar ut från Scania därför att varje Scaniabil som säljs har en kreditkomponent. Och har vi inte ett fungerande kreditssystem lämnar inte en enda bal med tidningspapper Sverige. Vi måste alltså ha fungerande finansiella system.

>>> Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<

>>> Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<

>>> Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<

>>> Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<

>>> Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<

Vår slutsats är att Sverige *inte* ska delta i special purpose vehicle. Men det betyder inte att man kan säga att vi inte deltar. För det första är även EU-medlen, de 60 miljarderna, någonting som vi deltar i. För det andra är de 200 eller 250 miljarder från IMF som det handlar om här sådant som vi är med och finansierar. Sedan får man helt enkelt fatta beslut löpande, beroende på hur allvarliga situationer som uppkommer.

Vi har också klargjort att ett villkor för ett svenskt deltagande är att riksdagsbeslut måste fattas om det. Det är inte möjligt att göra på något annat sätt. Det här måste behandlas på samma sätt som när vi har gett Island och Lettland lån.

Detta är det budskap som vi efter EU-nämndens möte har för avsikt att ge. En formell fråga har ställts från EFK:s ordförande till oss så vi kommer att svara i linje med de punkter jag har dragit för er – detta med från land till land. Vi kommer inte att delta i systemet. Vi kommer att göra en prövning från land till land. Vi förutsätter att det är en stark konditionalitet och förutsätter IMF-program. För svensk del kommer det i sådana fall att handla om riksdagsbeslut.

I praktiken är det väl vår uppfattning att det – man ska vara mycket försiktig med orden, för världen kan försättas i så brutala situationer att man helt enkelt inte har något val – är relativt låg sannolikhet för att Sverige ska delta i något av de här programmen. Vi har till exempel inte ett sådant beroende av Grekland att den svenska finansiella stabiliteten på allvar hotas genom att de har bekymmer. Men naturligtvis ska vi vara solidariska på många andra sätt.

Det här är ett försök att återrapportera om detta som är högst komplext.

Ursäkta, jag glömde en sak som jag också borde påpeka. I detta – det är nästa steg – har också Spanien och Portugal efter relativt omfattande diskussioner gått med på att vidta significant additional consolidation measures in 2010 and 2011 och att dessa signifikanta och omfattande åtgärder ska presenteras till den 18 maj i Ekofinrådet. I dag har Zapatero, den spanske statsministern, i parlamentet presenterat ett åtgärdsprogram där de – om jag förstått siffrorna rätt – talar om i storleksordningen ytterligare 15–16 miljarder euro i åtgärder för att snabbare nå ned till 2 procents underskott och ha ett mellansteg på 6 procents underskott.

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Anf. 11 ORDFÖRANDEN:

Om jag förstår finansministern rätt blir det en särskild punkt i Ekofinrådet där de respektive svaren ska lämnas in, eller?

Anf. 12 Finansminister ANDERS BORG (m):

Nja, det är jag inte säker på. Det här är ett mellanstatligt avtal, ett avtal mellan euroländerna. Det är inte säkert att detta kommer tillbaka annat än som en återrapporteringspunkt vid frukosten. Förmodligen kommer vi då att redogöra för vår hållning.

Anf. 13 ORDFÖRANDEN:

Okej, jag backar ett steg och tar det lätta först. För att det ska komma med i protokollet kan jag passa på att säga att vi inför extramötet i söndags på telefon samrådde med finansministern dels tidigt på söndagseftermiddagen, dels sent den dagen och att vi då uttalade ett stöd för regeringens ståndpunkt, med avvikande mening från v vid båda tillfällena. Det var avvikande mening dels angående regeringens upplägg inför fortsatta förhandlingar tidigt på dagen, dels senare angående ståndpunkten. Därmed är detta spårbart i riksdagens historia.

När det gäller regeringens linje avseende den stora mekanismen är det, såvitt jag förstår, egentligen inte ett rådsbeslut utan en fråga som gått ut i förhållande till ett mellanstatligt avtal om detta. Rent tekniskt innebär det att jag tackar för informationen om den till nämnden så att vi därmed rätt ut hur det i sak ligger till. Vi prövade alltså frågan om de 60 miljarderna hela dagen och hela natten i söndags. Men det stora paketet förutsätter särskilda beslut. Sådana är inte fattade. Regeringens linje är att inte på principnivå gå in i det här utan att i så fall göra en prövning från fall till fall och från land till land. Därmed är detta också noterat och kan läggas till handlingarna.

Det som vi här pratar om kommer inte upp på rådsagendan. Där kommer för all del detta med förbättrad ekonomisk samordning och det kommissionsmeddelande som förutsågs i helgen och som kommit i dag; lite sådant kommer alltså tillbaka på agendan. Men special purpose vehicle och stödatgärder talar vi nu om.

Först återkommer jag till Monica Greens fråga. Känner du, Monica Green, att du har fått svar på din fråga, eller vill du precisera den?

Anf. 14 MONICA GREEN (s):

Tidigare har jag frågat om den 16 mars och Ekofin. Eftersom andra länder har sagt att det här är en sak för euroländerna medan vi egentligen mer sagt att hela EU borde vara involverat vill jag ha detta utrett.

När ni senast hade det informella Ekofinmötet och det andra Ekofinmötet var vi – om jag förstått saken rätt – över huvud taget inte involverade i det här. Sedan har vi, eller om det är finansministern, med anledning av det allvarliga läget krävt att vi också ska vara med. Har jag förstått den saken rätt?

Anf. 15 Finansminister ANDERS BORG (m):

På alla Ekofinmöten har omfattande diskussioner förts, dock på morgonmötena. Det är så märkligt att det som kallas för frukost ibland kan pågå till lunch och utgöra mötets kärna. I det här fallet var den längsta diskussionen den vid frukosten. Så har det varit på de senaste mötena därför att det är då man återrapporterar från eurogruppen och sedan diskuterar det.

Det har varit löpande diskussioner. Sedan har det under den senaste månaden varit ytterligare några eurogruppsmöten. Jag minns inte exakt hur många; jag tror att det är två möten – ett inför stats- och regeringschefsmötet och ett vid ytterligare ett tillfälle.

Det som Monica Green påpekar är riktigt, nämligen att Sveriges hållning har varit att vi anser att de här frågorna i huvudsak bör ligga i hela gruppen. Euroländerna har sagt att de har för avsikt att själva lösa frågan om Grekland.

Då har vi inte haft vare sig en anledning eller en möjlighet att ändra på det eftersom det är vad både Grekland och euroländerna har önskat.

Det är nödvändigt när det ska fattas rådsbeslut att hela Ekofinkretsen är involverad. Det var det som nu inträffade.

Jag tycker principiellt att när det rör ekonomiska beslut och ekonomisk stabilitet i Europa bör det diskuteras i hela Ekofingruppen. Detta blir högst påtagligt trots att engelsmännen just nu råkade hävda något annorlunda därför att Europas finansiella centrum heter London. Det är inte så att engelsmännen står utan effekter om dessa problem i Grekland skulle sprida sig till Portugal eller Spanien. Det påverkar många andra också. Men det är knappast någon som påverkas mer än britterna.

Anf. 16 MONICA GREEN (s):

Euroländerna ville helt enkelt alltså inte släppa in oss förrän det blev nödvändigt i fredags?

Anf. 17 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi har varit involverade hela tiden, och vi har haft frågan uppe på varje Ekofinråd i år. Vi har haft det uppe under den punkt som heter frukost och för övrigt på den formella dagordningen. Vi har till exempel tagit ställning till de grekiska programmen vid de senaste två mötena. Men den diskussionen har då legat på den informella punkten frukost.

Anf. 18 MONICA GREEN (s):

Då har jag fått svar när det gällde återrapporten.

Sedan något om det som finansministern har förklarat för oss nu. När vi i söndags hade telefonmöte pratade vi om detta eventuella riksdagsbeslut. Men nu är det inte aktuellt eftersom det inte finns något sådant fall eftersom vi ska ta detta fall för fall eller land för land. Då är det för närvarande inte aktuellt för oss att pröva en sådan sak, eller hur? Kan man säga att vi inte kommer att involveras i vare sig Grekland, Spanien eller Portugal i något av dessa fall? Ser det ut så just nu?

Anf. 19 Finansminister ANDERS BORG (m):

Om man tittar på det formella, och det kan vara bra att börja med det, är vi inte en del av det mellanstatliga avtalet. Vi undertecknar inte det, och följaktligen har vi ingen skyldighet att utställa några garantier. Vi har inte utställt några sådana garantier och kommer inte att göra det inom ramen för detta mellanstatliga avtal eftersom det inte gäller oss.

Vår bedömning är att Sverige inte kan gå in i detta givet vad jag drog för argument kring beslutsfattandet om hur långt det skulle föra oss in i euroområdet kärna givet både folkomröstningsresultat och vår bedömning av vad euroländerna i praktiken skulle så att säga kunna tänka sig att gå med på. Jag skulle vilja säga att slutsatsen är att de inte vill och vi inte vill.

Grekland har begärt hjälp enligt denna special purpose vehicle. Nej, förlåt, det är fel. Greklandsavtalet ligger före den. De 80 miljarder euro som euroländerna satte in är inte en del av denna mekanism, utan det ligger vid sidan av det med nationella garantier som redan har parlamentsbehandlats. Vi har ännu inte haft något fall där något land har begärt hjälp enligt denna. Det är alltså inte Grekland, utan Grekland hanteras vid sidan av det här.

Detta är helt nytt. I praktiken finns ännu inte special purpose vehicle. Den håller på att tas fram inklusive regelverk med mera bland euroländerna. Jag föreställer mig att det kan hända att det får vi förfrågningar om. Vi har inte förhållit oss till hur man ska göra detta, utan det får vi pröva case by case. Regeringens slutsats har varit att det ska vara två villkor. Det ska vara nödvändigt för såväl den europeiska som den svenska finansiella stabiliteten att vi deltar.

Anf. 20 STAFFAN DANIELSSON (c):

Jag tackar finansministern för en bra och tydlig rapport. Jag tycker att det är bra att han är aktiv i dessa frågor. Det tror jag är bra för EU-länderna också.

Jag tänkte fråga finansministern om denna special purpose vehicle. Vilka länder kommer att gå med nu? Blir det i princip euroländerna och inte länder utanför? Jag skulle också vilja höra något om hur resonemangen fördes kring detta och kanske framför allt kring den hypotetiska frågan om det skulle bli så stora spänningar på ett eller flera euroländer att det behövs insatser för att stabilisera läget i Europa och där vi berörs. Det blir en knäckpunkt för EU-samarbetet, givet att vi är i två nivåer.

Anf. 21 Finansminister ANDERS BORG (m):

Här lagas planet under gång utan att vi egentligen ser hur kartan riktigt ser ut några längre sträckor framåt. En hypotes kan vara att vi genom dessa breda program har skapat en garanti som gör att det är mindre

sannolikt att de kan användas eller kommer att användas. >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< De har underskott på en sådan nivå att om de börjar brista i trovärdighet kan dessa problem återkomma, och då måste dessa system eventuellt också komma att användas. Förhoppningsvis har vi nu lagt breda garantier som gör att lugn återställs.

Systemet är byggt på att det är euroländerna som deltar. Det som gjorde att Storbritannien och vi andra måste förhålla oss till detta var att vi var tvungna att formellt sett acceptera det beslut som berör oss, nämligen att vi accepterar att man låter kommissionen utföra de uppgifter som eurogruppen föreskriver dem. Vi hade i praktiken kunnat blockera det. Då hade man fått välja en annan lösning än kommissionen. Nu är det gjort på ett separat papper och inte kopplat till 122-regleringen, vilket gör att vi på intet sätt är skyldiga att upprätthålla några av dessa garantier utan de gäller bara de länder som berörs av det mellanstatliga avtalet.

Det kan vara viktigt att påpeka att det låter som om det är väldigt stora belopp som man ska tillhandahålla och att det har stora effekter på statsbudgeten >>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<< Det är inte så att vi ger bort pengar, utan tvärtom kommer detta att vara en relativt betydande ränteinkomst för Tyskland, Finland och vilka andra det kan vara framgent.

IMF-lån är alltid de mest säkerställda lån som man över huvud taget har i en ekonomi. De går före alla andra lån. Vi har aldrig förlorat pengar på ett IMF-lån under de 40 år som institutionen har funnits. Jag föreställer mig att man kommer att konstruera denna obligation så att den har en liknande stark status så att den ligger snäppet under IMF-lånen. Det är så som vi har konstruerat till exempel våra stödprogram för Island respektive Lettland.

Med mindre än att man själv väljer att göra skuldavskrivning – det är så att säga då ett eget val – är det mest troliga för medlemsländerna följande: De lånar upp för 3 procent och får 3 procents ränta ovanpå det i betalning.

Anf. 22 BENGTT-ANDERS JOHANSSON (m):

Jag vill göra en inledande kommentar. Det är oerhört tillfredsställande att den gemensamma samlingen återigen har lyckats att parera marknaden. Vi hade ett resolut ingripande i början av finanskrisen som vi mycket väl kommer ihåg. Detta är oändligt viktigt för den finansiella stabiliteten.

Jag har en fråga när det gäller Storbritannien som har haft en ganska kaxig attityd om jag har förstått det rätt. Först i dag hörde jag att den nye premiärministern ändå medgav att det fanns anledning att dra i bromsen. Men hur går resonemanget? Jag utgår från att det också resoneras om Englands situation som är synnerligen prekär. I vilken mån kan det påverka oss övriga i Europa? Vi har inte samma valuta, men jag undrar ändå.

Anf. 23 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det fanns i pressen en del olyckliga uttalanden från Alistair Darling där han sade: Vi har vår egen valuta. Det där är deras valuta, och den får de sköta själva.

Alistair Darling är en utomordentligt bra politiker, och han sade ingenting sådant på mötet. England som var i ett läge där man hade haft val och ännu inte hade en regering måste inta positionen att man inte kan ikläda sig några stora förpliktelser. Jag tror att det var styrande för den position som man landade i. Att ett land ikläder sig stora förpliktelser mitt emellan två regeringar är rätt orimligt.

Jag föreställer mig att England måste skicka signalen att man i praktiken intar samma hållning som Sverige och att detta måste prövas från fall till fall och från läge till läge.

Däremot är det rimligt att England kommer till samma slutsats som vi, nämligen att man inte ska delta i denna special purpose vehicle-lösning.

Jag tycker att man ska vara försiktig med att säga att man har lyckats. Jag avhöll mig från det när vi hade diskussioner om detta efter mötet. Vi har en sits där Spanien, Portugal och för den delen i förlängningen möjligtvis också Storbritannien har ett mycket prekärt läge. Har man så stora underskott är det en sits som kan återkomma. Vi har en väldigt blandad ekonomisk utveckling. Vi har extremt starka signaler från Tyskland. Det är den starkaste exportuppgången på 18 år, en bnp som nu växer med över 1 ½ procent jämfört med förra året, arbetslöshetssiffror som går ned och en orderingång som jag tror ökade med tvåsiffriga tal. Allt detta tyder på att vi har en bra och stabil återhämtning. Men denna typ av finansiell oro kan mycket väl återkomma.

Anf. 24 JACOB JOHNSON (v):

Man skulle kunna säga att det är mycket som händer nu. Det är lite svårt att genomsöka alla mekanismer och alla specialfordon som åker omkring här.

Jag har en fråga som gäller beslutet, artikel 3, om kommissionens roll i proceduren. När det gäller lånen står det i § 3 b att det är kommissionen som definierar the general economic policy conditions som dessa länder behöver följa. Det låter som något slags finansministerium för de enskilda länderna. Jag vet inte om ministern kan kommentera det.

Anf. 25 ORDFÖRANDEN:

Var det inte denna § 3 som utgick? Låt oss reda ut detta.

Anf. 26 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det finns alltid en § 3 så länge vi har fler än två.

Anf. 27 ORDFÖRANDEN:

Naturligtvis. Längst ned på den sida som heter både 2 och 6 i EU-nämndens utskick daterat den 12 maj, utskick 2, står det mycket riktigt artikel 3, procedur. Det gäller generella förutsättningar för ekonomisk politik med mera.

Anf. 28 Finansminister ANDERS BORG (m):

Om jag hoppar till artikel 3 sägs det i den att man kan söka ett sådant stöd, och då ska man diskutera det med kommissionen och ECB. Man

kan få ett sådant stöd efter beslut av rådet som fattar beslut med kvalificerad majoritet.

Sedan definieras vad beslutet om lån ska innehålla, till exempel: the general economic policy conditions which are attached to the Union financial assistance och så vidare.

Vidare står det: These conditions will be defined by the Commission, in consultation with the ECB.

Det är det som ska ingå i lånet, och man ska från rådets sida göra bedömningen att dessa villkor är rimliga och uppfyllda.

Det ska alltså ske ett beslut där villkoren anges och sedan prövas av rådet. Det betyder att det är rådet som fattar beslutet, inte kommissionen. Det tror jag i praktiken kommer att vara väldigt tydligt. Jag har själv varit inblandad i förhandlingar med Lettland och Island. Det är en förhandling, och det är inte så att EU-kommissionen själv skriver ned vad de ska göra. Det är inte så det fungerar. Det är en nära förhandling mellan IMF, kommissionen och naturligtvis regeringen. När man sedan är överens om detta lägger man fram ett beslutsförslag till rådet.

Anf. 29 JACOB JOHNSON (v):

Jag ser det trots allt som ett steg mot en överstatlighet i dessa frågor. Det finns en oro från min sida att kommissionen i detalj kommer att skriva hur respektive land måste sköta sin ekonomiska politik.

Anf. 30 ORDFÖRANDEN:

Då måste jag fråga Jacob Johnson om det är något alternativ som Vänsterpartiet förespråkar i fråga om detta så att det kommer fram.

Anf. 31 JACOB JOHNSON (v):

Detta är en informationspunkt från finansministern.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Jag menar att det finns fördragskrav på underskott och annat.

Jag har en fråga apropå fördrag, krav i samband med underskott och sådant med tanke på till exempel Spanien. Portugal kan jag inte i detalj, och inte Spanien heller, men enligt medieuppgifter skulle de åtgärder som nu föreslås i Spanien kunna minska underskottet med 0,5 procent, vilket är långt ifrån tillräckligt för att få statsfinanser i balans.

Mot den bakgrunden undrar jag ändå vad rådet inom ordinarie fördragsmöjligheter planerar att göra eller vad regeringen vill driva att rådet inom ordinarie fördragsmöjligheter gör. Specialfordon till trots finns det ändå gamla underliggande regler om åtgärder som rådet faktiskt kan vidta mot länder som bryter mot stabilitetspakten.

Jag är bara nyfiken: Är de här vanliga reglerna – böter, indragna EEB-möjligheter och sådant – helt borta från agendan eller förs fortfarande sådana diskussioner i första hand om Spanien visar sig ha väldigt svårt att komma ned?

Anf. 33 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi tog ju ett beslut på det sista mötet med det svenska ordförandeskapet i december där vi lade fast en exitstrategi för offentliga finanser.

2009/10:38

12 maj

Där sade vi att det inte skulle göras någon åtstramning under 2010 utan vi skulle inleda exit under 2011. Sedan fick länderna specificerade program för hur mycket de skulle göra per år. Det var åt least 0,5, och sedan angavs det per land hur mycket de skulle göra. Ett sådant beslut fattades också för Spanien.

Det de nu gör är att vidta åtgärder som går utöver det beslutet och som också rör 2010. De uppfyller ju de krav som ställdes i ett gemensamt beslut kring den ekonomiska politiken i december. Därtill ska vi komma ihåg att Spanien inte har sökt stöd vare sig hos IMF, SPV eller i kommissionsformen av detta, utan Spanien gör bedömningen att de själva har en möjlighet att hantera situationen.

Däremot kommer det att vara en diskussion nu där rådet ska förhålla sig till om man gör bedömningen att det spanska förslaget är tillräckligt. Det återstår att se. Vi måste få se beslutets innehåll och en utvärdering av det; 0,5 procent av bnp är ju inte ett så stort och omfattande saneringsprogram. Det återstår att se vad det här betyder innan man förhåller sig till det.

Jag kommer att ställa frågor till spanjorerna även på den punkten, hur de kan göra bedömningen att detta är tillräckligt givet hur situationen ser ut. Men, som sagt, de upprätthåller stabilitets- och tillväxtpaktens krav på att man ska göra minst en halv procent i strukturell förändring när man tar sig tillbaka, och det inträder 2010. Rådsbeslutet var att exit skulle inledas 2011.

Anf. 34 ORDFÖRANDEN:

Vi återkommer till exitstrategier med mera alldeles strax.

Jag tackar formellt för informationen om denna återrapport.

Vi går vidare till information och samråd inför mötet den 18 maj och tittar på agendan. Finansministern tittade konstigt på mig när jag gissade att skattefrågan var struken. Hur var det med den saken, om vi börjar med att reda ut det?

Anf. 35 Finansminister ANDERS BORG (m):

Den muntliga slutsats som drogs i Coreper var att frågan inte kan föras upp till ministrarna därför att Luxemburg, Österrike samt Frankrike indikerade att man inte tänkte acceptera beslutet, och beslutet ska ju fattas med vetorätt eftersom det är en skattefråga.

Det verkar som om det spanska ordförandeskapet i praktiken inte har vidtagit några ytterligare åtgärder för att uppnå en politisk kompromiss, utan i princip bara förelagt medlemsländerna ett papper utan att, såvitt vi kan bedöma, åtminstone ha haft några framgångsrika konsultationer innan dess. Då är det egentligen inte meningsfullt att föra upp frågan.

Blir det en diskussion om det är positionerna väl bekanta. Jag tror att vi har haft exakt samma material här i nämnden. Jag vet inte hur många gånger, det är väl fem eller sex, vi har haft ärendet uppe. Det har även varit i skatteutskottet så jag har inget att tillägga vad gäller positionerna.

Anf. 36 ORDFÖRANDEN:

Då tar vi dem för säkerhets skull när vi går förbi så har vi det gjort.

Såvitt jag förstår är inte någon särskild punkt tillagd nu apropå det nyss diskuterade.

(Finansminister ANDERS BORG (m): Inte som jag känner till.)

Inte som jag heller känner till. Då börjar vi med det vi känner till.

Det är i så fall först punkt 3, eventuellt i alla fall, Finansiella tjänster: Direktiv om förvaltning av alternativa investeringsfonder.

Står den punkten kvar? Det står ”ev.” på dagordningen.

Innan jag ger ordet till finansministern ska jag säga att den här frågan har legat på bordet ganska länge. Det var överläggningar i finansutskottet den 3 november, alltså under svenskt ordförandeskap, med statssekreterare Urban Karlström, då det fanns stöd för regeringens ståndpunkt. Senast frågan var i nämnden var den 12 mars inför Ekofin den 16, och då fick regeringen stöd för sin då angivna ståndpunkt i frågan. Den ströks sedan från Ekofinrådet. Nu är den uppe igen, och det vi bör förhålla oss till är eventuella förändringar sedan dess.

Anf. 37 Finansminister ANDERS BORG (m):

Som ni vet har den här frågan diskuterats både i rådet och här i EU-nämnden vid upprepade tillfällen. Vi arbetade fram det vi uppfattade som en väl avvägd kompromiss som skulle innebära att man får en bättre, mer tydlig reglering av alternativa förvaltningar av investeringsfonder som skulle bidra till att säkra den finansiella stabiliteten. Vi skulle alltså nå en balanserad och ändamålsenlig reglering som också gör att inte minst Sverige, som är väldigt beroende av den här typen av fonder för vår kapitalförsörjning, skulle få detta att fungera utan att vi skapar grundvalar för protektionism i systemet.

Just nu, efter Coreper, är vi relativt oklara över huruvida frågan kommer upp på Ekofinmötet. Den står på dagordningen. Det finns en potentiell möjlighet att man inleder realförhandlingar med britten om att hitta ett förslag som är acceptabelt och att vi då kan nå en bred och balanserad kompromiss. Det är ju väldigt få dagar kvar till nästa vecka, så att säga. Det ska inte uteslutas att man faktiskt väljer att inte göra detta.

De uppgifter vi har fått är att det har funnits en sedan tidigare signalerad engelsk vilja att nå en kompromiss i de här frågorna. Vi skulle naturligtvis vara väldigt positiva till en kompromiss. Vi är däremot mycket skeptiska om man väljer att förfara på det sättet – och det var den ståndpunkt vi hade på förra mötet när frågan var uppe – att man går till att fatta ett beslut när britten i praktiken inte är i funktion. Vi anser att man bör försöka hitta en balanserad kompromiss som inkluderar samtliga medlemsländer och att man följaktligen bör undvika att fatta ett beslut med kvalificerad majoritet mot det finansiella centrumets önskemål.

Möjligtvis är det så att det spanska ordförandeskapet når fram till en kompromiss. Då är det mycket troligt att vi kommer att framföra några synpunkter om det. Jag ska nämna särskilt ett par saker.

När det gäller förvaringsinstitut är det viktigt för vår del att man inte sätter upp krav som gör att vi inte kan få verksamhet i utvecklingsländer. Med de krav som nu föreligger är det tveksamt om det är möjligt att få in den här typen av investeringar från europeiska fonder i Afrika. Det tycker vi skulle vara olyckligt.

Vi tycker också att det när det gäller minimikraven kan finnas en del behov av justeringar, därför att vi har en ovanligt stor riskkapitalbransch.

Den är också viktig för våra företags finansiering och detta tycker vi att man kan göra vissa justeringar kring. Det har jag redogjort för också tidigare i nämnden. Det är så att säga samma position som Sverige driver sedan lång tid tillbaka.

Jag skulle nog, om jag får göra en egen prognos, tro att man inte fattar ett beslut om detta i veckan. Jag har mycket svårt att tro att man kan lösa ut alla de här olika frågeställningarna på ett så pass litet antal dagar.

Anf. 38 ORDFÖRANDEN:

Regeringens position, givet läget, är alltså ungefär densamma som förut i sak, men i förhållande till det spanska ordförandeskapets liggande kompromissförslag är det skepsis och beredskap att lägga ned, avstå eller till och med rösta nej. Är det så?

Anf. 39 Finansminister ANDERS BORG (m):

Beskedet från det spanska ordförandeskapet på Corepermötet var ju att man inte hade för avsikt att gå fram på det sättet. Följaktligen kommer det förmodligen inte att aktualiseras. Då var beskedet att man nu skulle söka en kompromiss och att man förmodligen inte skulle ha med den här frågan på mötet.

Anf. 40 ORDFÖRANDEN:

I förhållande till kompromissen är den svenska regeringens ståndpunkt ...

Anf. 41 Finansminister ANDERS BORG (m):

När de en kompromiss där även våra intressen är tillgodosedda och det är rimligt att fatta beslutet kommer vi att stödja den. Men

(ORDFÖRANDEN: Det är osannolikt.)

det är osannolikt. Det är dock mycket sannolikt att frågan kommer tillbaka till nästa Ekofinmöte.

Det är beklagligt att det blir så här, men Corepermötet har alltså pågått på förmiddagen. Det spanska ordförandeskapet har fungerat så att man har fått förslagen samma dag som Corepermötena hålls. Detta var problemet både med sparandedirektivet och med det andra. När vi hade motsvarande ansvar hade vi förslag utskickade under lång tid före som var väl förankrade hos de länder som så att säga hade starka synpunkter. Här föreläggs förslagen vid sittande bord utan att man egentligen vet var mötet ska landa. Det är ett lite annorlunda sätt att driva ordförandeskapet.

Anf. 42 ORDFÖRANDEN:

Det verkar inte gälla bara Ekofin, om det är till någon tröst. Det tröstar inte oss, men detta problem är välbekant för oss.

Vi har ändå en taktisk ståndpunkt angiven i underlaget som vi kan förhålla oss till, och då utgår vi egentligen från att frågan inte behandlas nu. Jag skulle vilja föreslå att vi tackar för informationen nu och tar detta skriftligt när och om det kommer upp. Vad tänkte finansministern? Samma sak?

Anf. 43 Finansminister ANDERS BORG (m):

Man skulle kunna säga att vi förankrar positionen att vi har för avsikt att rösta emot om de går till en allmän inriktning. Men det förefaller ha mycket låg sannolikhet.

Anf. 44 ORDFÖRANDEN:

Det är sant. Villkoren och sakståndpunkten är faktiskt kända för nämnden. Vi börjar med att lämna ordet fritt i detta så får vi se hur vi knyter ihop det sedan. Då kan vi gott landa detta i dag och förhålla oss till eventuella nyheter i skrift när och om de kommer.

Anf. 45 JACOB JOHNSON (v):

Vi har varit inne på den diskussionen. I den kommenterade dagordningen står det att regeringen bör motsätta sig att kompromissförslaget antas. Samtidigt säger finansministern att vi väntar på ett kompromissförslag. Det är alltså två olika kompromissförslag som avses och det är lite otydligt, men jag antar att det skriftliga betyder att regeringen motsätter sig det hittills framtagna förslaget om man inte får med engelsmännen och de svenska intressena. Är det så man ska uppfatta det?

Anf. 46 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det är som Jacob Johnson beskriver det.

Jag tycker också att man kan lägga till en principiell ståndpunkt här som kan ha ett värde. Det är att såvitt vi kan bedöma har man inte i så här stora frågor vid något tillfälle tidigare i rådet fattat beslut när det land som berörs inte är så att säga kapabelt att delta i processen. Det som ni har fått skrevs innan vi fick en brittisk regering. Vi hade fram tills i går kväll ingen aning om det ens skulle finnas en brittisk regering. Det är ju så det är med regeringsbildningar. Vi har aldrig haft situationen att man kör över en icke existerande regering i en för dem helt avgörande fråga. Jag tycker att det borde vara en rätt naturlig svensk ståndpunkt att man inte betar sig på ett sådant sätt.

Anf. 47 ORDFÖRANDEN:

Det innebär att det är bra material för ett förhandlingssamråd. Ibland sitter vi här och säger att vi inte håller med om något och inte riktigt vet vart det tar vägen. Det viktiga för nämnden och riksdagen är just att veta dels vad regeringen tycker i sak, dels vad man kan och vill göra förhandlingsmässigt. Det har vi fått fram, tycker jag.

Jag finner sammanfattningsvis att det finns stöd för denna ståndpunkt, med dessa av finansministern angivna villkor.

Skulle det hända något överraskande nytt, till exempel komma ett överraskande konstruktivt och tillmötesgående kompromissförslag i dag, vilket känns osannolikt, ber vi Finansdepartementet att återkomma i skrift till nämnden.

Sedan har vi punkt 4, Budgetförslag för 2011. Såvitt jag förstår går det betydligt fortare, eftersom det är information i dag. Det här återkommer vi till när det brukar vara sommartid, som bekant. Finansministern vill inte säga någonting? Nej.

För ordningens skull tackar jag för den skriftliga informationen.

Då har vi punkt 5, Beskattning. Där gör vi ungefär som vid punkt 3, det vill säga att vi tar ställning till dessa punkter utifrån det vi har. Vi har beredskap för att det inte kommer särskilt långt på Ekofin. Vi har också ny information.

Anf. 48 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi har nu fått informationen att punkten formellt har strukits från dagordningen.

Anf. 49 ORDFÖRANDEN:

Då hoppar vi över punkt 5 och tar den frågan när och om den med hygglig säkerhet återuppstår.

Vi tackar särskilt skatteutskottets ledamöter för att ha kommit hit under den plenifria veckan. Det är alltid trevligt att ha er här.

Vi går vidare till punkt 6, Integrerade riktlinjer. Inom parentes har jag skrivit 2020. Det här är ju Ekofindelen av 2020 där det ska hållas en riktlinjedebatt. 2020-frågan var senast uppe den 7 maj inför rådet för allmänna frågor. Då fanns det stöd för regeringens ståndpunkt men anmäldes avvikande mening från s, v och mp.

Anf. 50 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi ska nu ha en diskussion om 2020-strategin. Sverige har tänkt ha ett par ståndpunkter. Vi kan välkomna kommissionens integrerade riktlinjer; de är en bra grund för fortsatt diskussion. Vi kommer att hävda att det är viktigt att vi har ett tydligt jämställdhetsperspektiv. Det är viktigt att det finns med i riktlinjerna, och vi kommer fortsatt att argumentera för att det är en mycket viktig del av att stärka tillväxtkraften i Europas ekonomier.

Vi kommer också att argumentera för att vi ska ha hållbara offentliga finanser. Det tror vi är viktigt, och vi tycker även att den senaste tidens utveckling har indikerat att så kan vara fallet. Vi tycker också att det bör finnas ett mål när det gäller social delaktighet, och vi anser att detta mål bör ha en koppling till arbetsmarknaden. Låt mig säga något ytterligare om detta då jag vet att det är en fråga som intresserar nämnden.

>>> Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<

Vi menar dock på att det för att social sammanhållning ska fungera också bör återspegla någon typ av arbetsmarknadsmått. Det är att man är varaktigt borta från arbetsmarknaden som är det kanske mest utpräglade välfärdsproblemet när det gäller denna fråga. Det är, om jag får formulera det så, inte för att vi har bekymmer. Bland de länder som driver denna fråga – de som har det 60-procentsmål för fattigdom man pratar om – ligger Sverige tvåa eller trea. Jag tror att det är trea vi ligger i denna lista, tillsammans med Danmark, Holland och Finland. Det är the usual suspects på den sidan.

De som är skeptiska till att ha en arbetsmarknadskoppling är bland annat Spanien, en del av de andra sydeuropeiska länderna och kommissionen. Det tror vi delvis beror på att Barroso själv anser att målet för relativ fattigdom är bättre. Vi anser som sagt att man måste ha ett bredare sätt att förhålla sig till detta.

Frågan kommer inte att beredas i Ekofinrådet. Den kommer att diskuteras där, men sedan ligger detta på Epscorådet som ska behandla frågan vid sitt möte den 7–8 juni. I bästa fall kanske det kommer ut en bra lös-

ning ur detta då. Jag kommer vid mötet naturligtvis att framhålla att Sverige anser att det bör finnas ett social cohesion-mål, eller ett sammanhållningsmål, att detta är viktigt och att detta också bör ha en koppling till arbetsmarknaden.

2009/10:38

12 maj

Anf. 51 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag ska inte glömma bort att säga att vi har en avvikande mening vad gäller Europa 2020, i enlighet med den reservation vi gjorde i finansutskottets betänkande.

Jag blev lite glad när finansministern pratade om den sociala delaktigheten och att man måste ha med arbetsmarknadsåtgärder. Jag tänkte mig att man nu skulle få med någonting om att vi inte ska diskriminera varandra med sämre löner, dålig arbetsmiljö och så vidare. Min första fråga är: Kommer det inte in någonting sådant i diskussionerna?

Min andra fråga handlar just om kvinnors och mäns delaktighet i arbetsmarknaden och hur man i det finansiella perspektivet också ska kunna stimulera både män och kvinnor att arbeta i ökad grad. Varje arbetad timme är viktig. Där skulle vi vilja se skrivningar där man särskiljer och inte lägger ihop män och kvinnor i en och samma klump och säger 75 procent utan säger att man för män vill uppnå en nivå på 75 procent i arbete och för kvinnor en nivå på 75 procent i arbete.

Jag skulle vilja höra hur man nu tänker sig att de finansiella riktlinjerna och också detta bidrag ska kunna leva upp till att man får en ökad sysselsättningsgrad för såväl män som kvinnor.

Anf. 52 ORDFÖRANDEN:

Jag noterar risken för avvikande mening från s enligt tidigare. Jag glömde också anmäla att man generellt i behandlingen av 2020-strategin vid varje tillfälle ska nämna att riksdagens huvudkappa av åsikter och partiståndpunkter om frågan finns i finansutskottets utlåtande 2009/10:FiU29. Där finns också de reservationer som det här refereras till.

Anf. 53 JACOB JOHNSON (v):

Då kan jag också hänvisa till den avvikande meningen i finansutskottet.

De integrerade riktlinjerna har skickats ut till nämnden, och där finns olika mått som föreslås. Jag vet inte om finansministern apropå arbetsmarknadsmåttet har kunnat kommentera detta. Det finns också ett mått på fattigdom, socialt inkluderande och att bekämpa fattigdomen. Finansministern pratade om att relativ fattigdom var ett sådant begrepp. Som jag läser tycker jag dock att det är oklart om det innehåller något mått på relativ fattigdom. Det står att man ska minska 25 procent i antal europeer – EU-medborgare, mer strikt – som lever under den nationella fattigdomsgränsen. Innehåller detta något mått på relativ fattigdom?

Anf. 54 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! Jag följer upp den avvikande mening vi haft tidigare.

Jag hade samma fråga som Jacob Johnson; jag har inte heller hittat något om fattigdomsbekämpning uttryckt på det sätt som finansministern nu gör.

Anf. 55 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det kan bero på att jag, eftersom jag visste att nämnden har ett intresse i frågan, försökte redogöra för den diskussion om detta som finns i arbetsgrupperna. Vi har drivit hållningen att det måste vara fattigdom i kombination med arbetsmarknadsmått, och sedan gäller det att hitta ett sådant arbetsmarknadsmått som fungerar i alla länder. Där finns det lite olika alternativ, och jag ska inte redogöra för dem eftersom arbetet fortfarande pågår. Huvudalternativet är ett mått på relativ fattigdom som man tänker sig i dag. Vi har ingen allvarlig invändning mot detta mått, men vi skulle gärna se att det kompletterades på ett bra sätt med andra mått.

Det kanske var dumt av mig att sätta i gång denna diskussion eftersom frågan inte ska behandlas i huvudsak på Ekofinrådet utan på Epscorrådet den 7–8 juni. Det kommer naturligtvis att vara ett möte med EU-nämnden i samband med detta, men det blir lite svårt att redogöra för våra positioner där vi ska säga detta om jag inte gör det. Detta är också givet att vi ännu inte riktigt vet hur långt vi kan nå med arbetskraftsdeltagandemått eller vilka mått kommissionen eventuellt kan tänkas vilja föreslå.

När det gäller Christina Axelssons frågeställning är uppfattningen att måttet ska gälla 75 procents deltagande för både män och kvinnor, och sedan är det naturligtvis upp till medlemsländerna att föreslå olika typer av åtgärder för att nå dessa mått. Jag tror alltså att denna debatt – för att vi inte ska fastna här – blir relativt översiktlig på Ekofinrådet och återkommer efter Epsco.

Anf. 56 ORDFÖRANDEN:

Då återkommer även vi.

Anf. 57 MONICA GREEN (s):

Jag har två saker, men vi kan återkomma. Först och främst: När det gäller hållbarhetsuttrycket har vi sagt ett ekonomiskt, socialt och miljömässigt hållbart Europa. Det är viktigt för oss att vi får med dessa uttryck, precis som uttrycket att varje arbetad timme behövs. Det är också viktigt att få fram hur man skapar förutsättningar för att människor ska kunna ta del av arbetslivet, och där menar vi att det är viktigt med en hög kvalitet i välfärden. Både äldreomsorg och barnomsorg är för en del länder oerhört viktigt för att man inte ska behöva ta hand om sina barn och barnbarn eller sina gamla föräldrar och på det sättet hindras att gå ut i arbetslivet. Det är därför det behövs.

Sedan ska barnfattigdomen också bekämpas, och det man uttrycker om detta är att det antingen är barn som har föräldrar som är arbetslösa, eller också är det barn som är föräldralösa. Det måste man också få med i skrivningen eller uttrycka på något sätt.

Anf. 58 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag har inte någon alldeles avvikande uppfattning från det Monica Green säger. Ja, vi brukar framhålla till exempel barnomsorgens betydelse för att kvinnor kan delta på arbetsmarknaden. Det är möjligt att jag gör detta på mötet om det blir någon längre diskussion. Om det är så att vi här är framme vid att vi har ägnat hela tiden åt Spanien och Portugal säger jag förmodligen ingenting.

Anf. 59 ORDFÖRANDEN:

Annars lär den frågan också återkomma i Epscosammanhang, som det heter, alltså sysselsättningsministrarna. De brukar onekligen ta upp detta även från svenskt perspektiv.

Detta är tekniskt sett en riktlinjedebatt. Vi förhåller oss alltså till regeringens upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga, för vilket jag finner majoritet men noterar avvikande mening från s, v och mp enligt deras tidigare reservationer i framför allt finansutskottet.

Då går vi vidare till punkt 7, Föredragning av kommissionen om meddelandet om en förbättrad ekonomisk samordning (art. 136). Det är på denna punkt det i dag kom ett meddelande som också förutsågs i helgen och delvis redan är omnämnt. I detta sammanhang har jag förstått att finansministern också vill nämna några ord om den expertgrupp som har tillsatts under Herman Van Rompuy för att jobba med detta.

Anf. 60 Finansminister ANDERS BORG (m):

Denna punkt dras med bekymret att vi som sagt fick meddelandet för någon timme sedan, och jag har själv inte läst det. Vi har tittat igenom det utifrån vad vi i förväg har hört eventuellt kan finnas i det, och jag kommer att presentera det som vi uppfattar med stor sannolikhet finns i meddelandet.

Anf. 61 ORDFÖRANDEN:

Det ligger på bordet hos nämndens ledamöter. Jag tror inte att någon av oss har hunnit läsa det heller, för vi fick det strax före dagens sammanträde.

Anf. 62 Finansminister ANDERS BORG (m):

Det vi ska göra är alltså att inleda en diskussion om det här; vi ska inte fatta beslut om det vid detta tillfälle.

Det är ett par saker som vi i kommissionens förslag ska göra. En är att förstärka den ekonomiska övervakningen, och det handlar bland annat om att tydliggöra granskningen och att den ska kunna ske på våren. I dag sker den i januari–februari. Det är också så att Europeiska rådet ska identifiera stora utmaningar för Europa, och detta ska påverka författandet av stabilitets- och konvergenskraven. Rekommendationerna ska sedan komma tillbaka i de nationella budgetprocesserna.

När det gäller stabilitets- och tillväxtpakten sker en skärpning av regelverket. Man ska enligt förslaget kunna få granska nationella budgetar på EU-nivå. I denna granskning ska skuldriteriet spela en större roll än tidigare, och man ska också ha ökade möjligheter till belöningar och sanktioner i den meningen att man till exempel ska få göra speciellt av-

sätta reserver inom strukturfonderna eller för den delen dra in strukturfondsmedel. Man vill också stärka den preventiva delen av tillväxtpakten genom att införa sanktioner för länder som närmar sig men inte uppnår medium term objective, MTO. Sedan vill euroländerna stärka övervakningen av euroländernas konkurrenskraft, och man vill även ha en permanent krismekanism. Där har man blivit bönhörd på förhand, åtminstone vad gäller en temporär krismekanism.

Om jag ska säga någonting om Herman Van Rompuy är det att han har fått rådets uppdrag att tillsätta en expertgrupp som ska föreslå åtgärder för att i princip ta ställning till förslaget från kommissionen men också komma med egna förslag. I denna grupp ingår finansministrarna från de olika medlemsländerna, och jag representerar Sverige i detta. Vi kommer att ha ett första möte i nästa vecka och sedan fortsätta att mötas, och vi ska avrapportera till rådet före årets slut.

Jag kan säga att det från vår sida är tre punkter vi tycker är särskilt rimliga. Den första är att man måste se över förutsättningarna för att nå en konsolideringspakt, det vill säga en förnyad uppgörelse om när vi måste vidta åtgärder för att ta oss ur de stora underskott vi ser. Den andra är att vi vill arbeta vidare med det som var på informella Ekofin och också rådsbeslut under det svenska ordförandeskapet om de nationella budgetinspektionerna. Detta har belyst att vi har stora problem med dem och att ramverken nationellt bör stramas upp. Man bör naturligtvis också se över stabilitets- och tillväxtpakten.

Det är relativt oklart vad detta kommer att innebära. Jag kommer att understryka att vi från svensk sida tycker att det är olämpligt, åtminstone innan vi har sett alla delar av det. Om man vill ha en förhandsgranskning av våra budgetar anser vi att man inte bör ha det. Det kan möjligtvis vara en del av förfarandet när det gäller länder med stora underskott eller om euroländerna vill välja det.

För länder som har välskötta offentliga finanser anser vi att budgetar bör föreläggas riksdagen och sedan, som i dag, i form av konvergensprogram till EU.

Man kan naturligtvis behandla dem på våren eller i januari. Vi har ingen avgörande synpunkt på att behandlingen flyttas från januari-februari-Ekofin till maj-juni-Ekofin, men vi anser inte att vi ska skicka in budgetar innan de är parlamentsbehandlade.

Anf. 63 MONICA GREEN (s):

Jag tänker skicka med några frågor innan ni tar ställning.

Hur ska granskningen gå till? Hur mycket mer byråkratiskt blir det? Förlorar länderna integriteten och på vilket sätt ska kontrollen – eller granskningen som man kallar det – gå till?

Vi har i andra sammanhang diskuterat detta. SEB har i andra sammanhang framhållit att man ska hävda sin integritet och inte bygga upp något byråkratiskt som ska kontrollera länderna om det bara blir krångligare.

Anf. 64 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! Jag tycker att det var bra att finansministern klargjorde att Sveriges position är att det är olämpligt med förhandsgranskning och att riksdagen kommer i första hand. Det var trevligt att höra.

Det var bra med ett klargörande eftersom det har varit olika åsikter från allianspartierna i den frågan. Jag hoppas att finansministern har vunnit den interna striden i Alliansen.

Jag hörde inte något om finansministerns åsikt när det gäller förslaget att kunna dra in strukturfondsmedel. Vad är den svenska positionen där?

Anf. 65 ORDFÖRANDEN:

Riksdagen får väl alltid förutsätta att finansministern företräder hela regeringen.

Anf. 66 Finansminister ANDERS BORG (m):

När det gäller statistikövervakning hade vi samråd i finansutskottet häromveckan. Den information som har framkommit i rådsarbetsgruppen är att man kommer att göra en direkt hänvisning till den europeiska statistiklagstiftningen, vilket ger ett förstärkt integritetsskydd för individuella uppgifter.

Vi ska komma ihåg att våra vänner i Grekland reviderade upp sitt underskott med 6–7 procent i september, till 12 procent eller kanske ännu mer. Man gjorde en mycket stor upprevidering i september och fick göra en till nu när man hade felvärderat sina socialförsäkringstillgångar. Det var flera procent ytterligare av bnp.

Det är alldeles nödvändigt att vi får en förstärkt övervakning och att den grundas på att man måste tillhandahålla primärinformation, det vill säga inte information om enskilda individer utan om vilka kassaflöden man har i sina socialförsäkringar eller statliga bolag. Det måste vara en bättre ordning här.

Jag uppfattar att vi nog har en samsyn både när det gäller statistikintegriteten och en stramare kontroll.

Så till Ulf Holms fråga. Vi har ju fått det här meddelandet i dag. Vi har alltså inte haft någon mer omfattande diskussion och beredning av det. Det är väldigt temporära ståndpunkter. Det ska diskuteras i Van Rompuys grupp och sedan återkomma till Europeiska rådet och Ekofinrådet. Jag vill inte ge några ståndpunkter på varje punkt, men det finns skäl som talar för att man kan överväga att lägga begränsningar på tillgången till strukturfonder.

Jag vill inte uppge det som en position innan vi har arbetat oss igenom det noggrant och sett det som en del av helheten.

Anf. 67 ORDFÖRANDEN:

När det gäller referenser till tidigare samråd framgick det inget sådant i kanslikommentarerna. Jag kan nu meddela att finansutskottet den 6 maj samrådde med finansministern om statistikfrågan. Hela punkten är lika ny för oss alla.

Jag ska ställa en något ostrukturerad fråga.

I dagarna har det kommit ytterligare två papper som kan komma att spela in i diskussionen. Förra kommissionären Mario Monti har haft i uppdrag att se över den inre marknaden och gjort det ganska omfattande och ganska mycket på finansmarknadsdelen. Den så kallade reflexionsgruppen har lämnat sina förslag till Europeiska rådet.

Papperen är i svang. I båda dessa och i diverse uttalanden från olika ledare finns det förslag om starkare finanspolitisk samordning av olika

slag. Det är till exempel förslag om ekonomisk regering och förslag om att stärka Europeiska rådets roll i finanspolitiken.

Jag skulle vilja ställa frågan generellt med ett varnande frågetecken. Som svensk riksdagsledamot blir man ju lite bekymrad när man ser sådant. Vi ser också att eurozonen är i kris men är normalt sett skeptiska till ökad överstatlig samordning av finanspolitiken.

Kommer diskussionen att föras generellt på Ekofinrådet och hur avser finansministern i så fall att parera och bemöta det så tidigt som möjligt?

En ny brittisk finansminister kan säkert hjälpa till, men är inte där nu.

Det var min fråga. Jag är bekymrad. Frågan lär återkomma.

Anf. 68 JACOB JOHNSON (v):

Det är svårt att förhålla sig när regeringen inte har någon ståndpunkt i det här papperet. Det kan jag förstå eftersom det är alldeles nytt.

Det är information i dag så man behöver inte ha någon ståndpunkt. Det kanske är tur det.

Jag vill i alla fall uttrycka min oro för att papperet går för långt i styrning från kommissionen.

Kommer regeringen att pröva vilka åtgärder som är nödvändiga och försöka sätta ned foten mot onödiga förslag?

Anf. 69 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag ska följa ordförandens exempel och förhoppningsvis vara ostrukturerad och förnuftig.

Mycket är i luften nu. Det är reflexionsgrupper och vi har gjort ett väldigt stort arbete över en helg. Det sätter förmodligen delvis ramarna för framtiden. Vi har González reflexionsgrupp, vi har Montis inre marknadsgrupp, vi har kommissionens förslag om framtida stabilitets- och tillväxtpakt och det ska sedan gå över till Van Rompuy's grupp som ligger vid sidan av Ekofinrådet. Sedan ska frågan formellt behandlas i Ekofinrådet.

Jag tror att det är lite inkörningssvårigheter med anledning av Lissabonfördraget som gör att mycket behandlas på olika ställen. Planen kanske inte framstår som alldeles uppenbar.

Jag ska försöka göra mig till tolk för den svenska regeringens och kanske den svenska riksdagens hållning. Den har två utgångspunkter.

Den ena har varit att vi har välkomnat olika typer av förstärkning av det ekonomisk-politiska ramverket eftersom vi anser att det ska vara ordning och reda i offentliga finanser. Det har varit en traditionell svensk ståndpunkt.

Den andra är det som kommer till uttryck i Jacob Johnsons fråga. Vi anser att länder som sköter sig och uppfyller grundläggande stabilitetskrav har en betydande grad av egen bestämmanderätt över vad man gör både när det gäller finanspolitik och på andra områden.

Jag tycker att det är den rimliga utgångspunkt vi måste ha för det här arbetet.

Länder som begär lån eller stöd eller inte uppfyller de krav som vi gemensamt har satt upp har större skäl att rapportera och få sin politik prövad.

Vår politik provas löpande, som ni vet. Det har varit så under lång tid när det gäller konvergensrapporterna som vi får tillbaka med kommissionsuppfattningar som ligger till grund för rådsbeslut.

Jag vill inte avvisa Jacob Johnsons oro. Vi måste få en bild av helheten innan vi ser hur det nya systemet ser ut. Jag tror att vi ska ha två tydliga principiella utgångspunkter. Vi ska ha stramare ramverk för finanspolitiken med respekt för att länder som uppfyller de grundläggande kraven har en långtgående självständighet i dessa frågor. Det är upp till oss själva att välja utgifts- och inkomstnivå, men det är inte upp till oss själva att välja så olika utgifts- och inkomstnivå att vi skapar instabilitet för andra länder.

Anf. 70 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Vi går vidare till punkt 8, Exitstrategier. Notera att det finns två punkter om exitstrategier. I denna punkt ligger finansmarknadsexitstrategierna, medan budgetdisciplinen och budgetramar kommer i punkt 11.

I punkt 8 ska jag anmäla att EU-nämnden behandlade frågan senast den 12 mars med stöd för regeringens ståndpunkt. Det har kommit ny annotering och en ny del av den kommenterade dagordningen på den här punkten med en justerad ståndpunkt i dag. Den kom i morse så den har ni redan fått. Den ligger också på bordet.

Anf. 71 Finansminister ANDERS BORG (m):

Syftet är att rådet ska ge stöd åt den strategi som EU-kommissionen har lagt fast för att fasa ut stödgärderna inom den finansiella sektorn.

Det är ett arbete som de har bedrivit i nära samarbete med ECB. Det handlar om garantiprogrammens framtid, kapitaltillskottsprogram och annat.

Kommissionens uppfattning är att det finns risk för konkurrenssnedvridningar och att man därför gradvis vill skärpa villkoren från den 1 juli till den 31 december. I praktiken signalerar man att systemen därefter avvecklas.

Skälet till att vi har lagt fram en reviderad ståndpunkt är att vi efter helgens verksamhet anser att man bör vara försiktig och inte dra slutsatsen att systemen bör dras tillbaka. Det är fullt rimligt att vi landar i slutsatsen att vi bör göra en exit och att den strategi man lägger fast i allt väsentligt är bra. Men vi tycker att läget är så osäkert att vi anser att man bör överväga att skjuta på tidpunkten för detta och återkomma till frågan när läget har stabiliserats.

Det verkar orimligt att man ena dagen fattar beslut om hundratals miljarder i paket för att stabilisera den finansiella marknaden och nästa dag säger att man tycker att allt är så stabilt att man drar tillbaka garanti- och stödsystem.

Därför har orden ”de nya villkoren är väl avvägda” bortfallit. Vi anser inte längre att de är väl avvägda. Vi har skickat signalen till kommissionen och ordförandeskapet att vi anser att punkten bör bli en diskussionspunkt och att man inte landar i den slutsatsen.

Anf. 72 ULF HOLM (mp):

Det låter bra när finansministern säger det. Frågan är bara vad de andra länderna säger. Är det en svensk ståndpunkt eller kan vi få majoritet för den?

Anf. 73 ORDFÖRANDEN:

Slutsatsfrågan kräver väl enhällighet?

Anf. 74 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vår hållning är att vi har en förhoppning om att andra förnuftiga länder ska landa i samma slutsats som Sverige, att det var förhastat att föra upp frågan och att det är olämpligt att göra det veckan efter att man har lagt fram det stora paketet.

Vi har framfört den här ståndpunkten inför dagens Corepermöte. Nu återstår att se var det landar. Det här är den position vi hamnar i när allt är så kaotiskt.

Vår hållning är att man inte bör gå fram med detta nu.

Anf. 75 ORDFÖRANDEN:

Vet vi något mer om vilka länder det är som är att anse som förnuftiga enligt Coreper? Vet vi om vi är ensamma om detta?

Anf. 76 Finansminister ANDERS BORG (m):

Den bedömning vi får från Johanna Lybeck Lilja som är ansvarig för diskussionerna är att vi har förutsättningar att nå slutsatser där vi kan nå enighet som har en större grad av allmän giltighet och att de inte blir lika konkreta.

Anf. 77 ORDFÖRANDEN:

Regeringen tror alltså att vi kan ändra slutsatserna med enhällighet i stället för att blockera dem; det är skillnad förstås. Då vet vi vad regeringen tycker och vill och hur regeringen avser att agera. Det är för vår del, hur som helst, en skarp fråga, det vill säga ställningsstagande till regeringens ståndpunkt. Den har framgått, och jag har inte hört någon säga något emot den, så jag finner att det finns stöd för denna ståndpunkt.

Vi går vidare till punkt 9, Bestämmelser om finansiell stabilitet och krishantering. Där står det slutsatser i papperen. Frågan behandlades senast i nämnden den 12 mars, och då fanns det stöd i nämnden utan avvikande mening.

Anf. 78 Finansminister ANDERS BORG (m):

Detta är relativt klart, tycker vi. Vi har fått en rapport för rekommendationer där vi ska förbättra policykoordineringen. Det ska syfta till att vi får alla de verktyg som behövs på plats. En del av diskussionen har också gällt den avgift som vi har ansett att man bör ha för den finansiella sektorn. Jag skrev ett brev till Ekofinrådet i början av året, och kommissionen ska nu arbeta fram att vi får dessa saker på plats. Följaktligen är vi nöjda med detta.

Anf. 80 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi anser att det rimliga är att man har en stabilitetsavgift som inte är på transaktion utan av ren stabilitetsökningskaraktär som vi har i Sverige. Det skedde dock en förskjutning av rådsslutsatserna eftersom det i enskilda medlemsländer ansågs vara nödvändigt för att ytterligare diskutera och pröva även en transaktionsskatt. Det kommer ytterligare att provas och diskuteras.

Anf. 81 ORDFÖRANDEN:

För tydlighetens skull: Rådet ska inte ta ställning till någon sådan under denna punkt.

Jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i denna fråga.

Vi går vidare till punkt 10, Kommissionens arbetsprogram för finansiella tjänster de kommande månaderna. Här finns en kappabakom, så att säga. Det finns hela arbetsprogrammet om vilket Sveriges riksdag har yttrat sig i utrikesutskottets utlåtande 2009/10:UU17 som behandlades i kammaren den 5 maj. Det var majoritet i utrikesutskottet, men det fanns en reservation från v och mp vad gällde EMU-delarna.

Vi ska diskutera delarna om de finansiella tjänsterna. Jag lyssnar på finansministern och avgör om det är information eller något mer.

Anf. 82 Finansminister ANDERS BORG (m):

Vi välkomnar de mål som de har satt upp på arbetsprogrammet. Det är mycket som sker, vilket man bör vara medveten om. Det är hela AIFM som sker, men vad som kanske är ännu mer avgörande och betydelsefullt är att vi via stabilitetsrådet, det internationella råd som är kopplat till G20 och samarbetet i Basel, ska få på plats nya regler och villkor för kapitaltäckning och styrning i den finansiella sektorn.

Den ståndpunkt vi tänker framföra är att det är viktigt att man gör konsekvensanalyser av hela reformarbetet och att man försöker väga ihop de olika delarna. Vad det innebär konkret kan potentiellt ha stora effekter för det svenska banksystemet. Vi har ett i Europa delvis avvikande banksystem eftersom vi har modellen att bostadslån är kopplade till bostads-säkerheter, och det är viktigt att man tar hänsyn till det när man gör riskavvägningen i kapitaltäckningskraven.

Vi tycker att det är ett bra arbetsprogram, men vi vill gärna påpeka att man måste se till att man tänker igenom hur olika delar av regleringar går i varandra och att man också beaktar de specifika nationella intressen som vi har.

Anf. 83 ORDFÖRANDEN:

Vad tror finansministern att ni ska göra? Kommer diskussionen att ta en fastare form? Jag förstår att ni ska prata om det och vad ni ska prata om, men vi måste för nämndens del förhålla oss till hur pass fast materiellt innehåll diskussionen väntas ha för att veta om vi ska pröva en ståndpunkt eller om vi kan hoppa över det just i dag.

Anf. 84 Finansminister ANDERS BORG (m):
Det handlar om information.

Anf. 85 ORDFÖRANDEN:
Då behandlar vi det så.

Anf. 86 ULF HOLM (mp):
På den kommenterade dagordningen står det bland annat om revidering av insättningsgarantidirektivet. Ska det göras ytterligare förändringar utöver det som gjordes för drygt ett år sedan? Detsamma gäller blankning där man redan har tagit initiativ. Ska ytterligare initiativ till? Det är mest en faktakoll; jag har ingen åsikt i frågan.

Anf. 87 Finansminister ANDERS BORG (m):
Jag ger ordet till Johanna Lybeck Lilja.

Anf. 88 Departementsrådet JOHANNA LYBECK LILJA:
Vad gäller insättningsgarantidirektivet är det en översyn som kommissionen har hållit på med under en längre tid. Från svensk sida har vi drivit att vi ska försöka få till en finansiering av systemen så att det finns pengar när det blir kriser. Det är få som har som vi och Finland, nämligen att det finns pengar när banker går omkull. Det blir problematiskt, framför allt när även länderna har statsfinansiella problem. Kommissionen kommer med förslag på detta som vi hoppas går i vår riktning.

Blankningen var ett krisgrepp som en del länder vidtog under den akuta krisen hösten 2008. Det blev en hel del diskussion om det eftersom det lätt ger spridningseffekter till andra länder. Om vissa länder förbjuder blankning och Sverige, till exempel, inte gör det görs alla blankningsaffärer på våra marknader, vilket ställer till det på våra finansiella marknader.

Det har aldrig varit ett lagstiftningsinitiativ, utan man försöker få en harmoniserad helhetssyn i Europa. Vi vet dock inte vad kommissionen kommer att lägga fram där.

Anf. 89 ORDFÖRANDEN:
Vi tackar för informationen.
Vi går vidare till punkt 11. Där står det exitstrategier igen, nu avseende budgetramarna. De är onekligen berörda, för att uttrycka det milt. På denna punkt föreligger utkast till slutsatser; de är utsända i utskick 3. Denna fråga diskuterades på informella Ekofin den 16–17 april. Senast den var i nämnden är så långt tillbaka som inför Ekofin den 16 oktober förra året. Då fanns det stöd för regeringens ståndpunkt, men vi anmälde avvikande mening. Den var också uppe i nämnden den 28 oktober inför Europeiska rådet. Även då fanns det stöd för regeringens ståndpunkt. Frågan är onekligen omnämnd.

Anf. 90 Finansminister ANDERS BORG (m):
Jag behöver inte upprepa hur det svenska finanspolitiska ramverket ser ut och att vi tycker att det är en hjärtefråga som är central och avgö-

Anf. 91 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt.

Vi går vidare till punkt 12 om förberedelser för G20-mötet i sommar. Senast vi talade om G20 i liknande former var den 16 oktober förra året inför mötet i Saint Andrews. Då fanns det stöd för regeringens ståndpunkt, men mp anmälde avvikande mening.

G20-möten medför ingen som helst samrådspåikt med riksdagen, men ju fastare EU koordinerar sin position inför G20-möten, desto mer intresserad blir riksdagen, och oftast regeringen, av förankring. Det var därför vi tog ett beslut i saken i höstas. Om vi behöver göra det nu beror på vad finansministern har att säga och framför allt på vad han förväntar sig att EU ska göra och hur mycket.

Anf. 92 Finansminister ANDERS BORG (m):

Under det svenska ordförandeskapet pågick det ett omfattande grupp-arbete bland medlemsländerna för att ta fram terms of reference. Vi lade rätt mycket kraft på att involvera medlemsländerna, och det var rätt omfattande terms om reference som täckte de avgörande punkterna.

Det spanska ordförandeskapet har kanske inte haft samma grupp-arbetsambition. Vi har sett utkast på terms of reference, men det har inte tagits fram i sin fulla form ännu. Vi antar att det får föreläggas inför mötet.

Det är inte riktigt så avgörande som det har varit. Nu handlar det mer om uppföljning av de beslut som är tagna på tidigare G20-möten och om ramverket som G20-länderna ska ha för att titta på varandras stabilitet och de rapporter som tas fram inför det.

Vi uppfattar inte att det spanska ordförandeskapet driver några för oss kontroversiella ståndpunkter, utan det är mycket en upprepning av de terms of reference som tidigare varit gällande. En anmärkning är att det inte har varit en process som har uppfyllt de krav som vi tycker att man kan ställa.

Anf. 93 ORDFÖRANDEN:

Vi noterar detta som information för dagen. Det finns inte så mycket nytt att förhålla sig till, om jag förstår finansministern rätt. Skulle det dock komma något som ens kommer i närheten av den svenska ambitionsnivån med terms of reference och detta ska koordineras i Ekofinkretsen bör vi samråda, och det kan ske i skrift.

Vi tackar för informationen.

Vi går vidare till punkt 13, Finansiering av klimatförändringen: snabbstartsfinsiering. Detta är en lägesrapport, men såvitt jag förstod i förmiddags ligger det ett kort slutsatsutkast på bordet. Då blir det beslut även för oss. Senast vi behandlade frågan var den 12 mars. Då fanns det stöd för regeringens ståndpunkt, men v och mp anmälde avvikande mening.

Anf. 94 Finansminister ANDERS BORG (m):

Detta kommer att bli en A-punkt på mötet, har jag förstått av våra tjänstemän. Det är slutsatser om snabbstart. En av medarbetarna på Finansdepartementet har lett arbetsgruppen för detta. Syftet är att sammanställa vad medlemsländerna har gjort för att kunna redovisa för FN att önskemålet om 2,3 miljarder euro årligen verkligen uppfylls. Rapporten visar att så är fallet.

Tanken är att vi inte ska ha full transparens då detta tydligen är mycket känsligt för medlemsländerna. Därför vet vi inte exakt hur stora de individuella bidragen är. Vi vet att Sverige bidrar med 200–300 miljoner årligen under perioden 2010–2012. Det gör att vi bidrar med fyra fem gånger så mycket som är vår andel. Sverige, Tyskland, Holland, Frankrike och ett antal andra länder har gett betydande belopp medan ett stort antal öst- och centraleuropeiska länder kanske inte riktigt har haft samma ambition.

Det är bra att det kommer fram en rapport och att det återrapporteras till FN-systemet så att man kan se att EU uppfyller sina villkor. Vi anser naturligtvis att detta arbete ska drivas vidare.

Anf. 95 ULF HOLM (mp):

Eftersom det är en lägesrapport vet jag inte om det är läge för att anmäla avvikande mening. Vi vidhåller dock vår tidigare ståndpunkt att vi tycker att regeringen ska föra fram att det borde vara mer pengar. Vi tycker också att Sverige borde bidra med mer. Det är vår grundläggande hållning i frågan, och den känner finansministern till.

Anf. 96 ORDFÖRANDEN:

Rent formellt får det, om Ulf Holm vill, ta sig uttryck i en avvikande mening, för det är en beslutspunkt för oss eftersom det är slutsatser.

Anf. 97 ULF HOLM (mp):

Då anmäler vi avvikande mening.

Anf. 98 ORDFÖRANDEN:

Då finner jag att det finns stöd för regeringens ståndpunkt men noterar avvikande mening från Miljöpartiet.

Då är vi klara med Ekofinagendan. Enligt mina noteringar finns det inga övriga frågor annonserade. Då återstår bara punkterna Dialog med kandidatländer och Lunch med Euromed-Femip, vad det nu är.

Har dialog med kandidatländer något med Estlands euroansökan att göra? Tajmningen är lite jobbig, men nyfiken blir man ändå.

Anf. 99 Finansminister ANDERS BORG (m):

Nej.

Anf. 100 ORDFÖRANDEN:

Vad är Femip?

Anf. 101 Finansminister ANDERS BORG (m):

2009/10:38

12 maj

Vi har årliga möten med kandidatländer, alltså de länder som vill bli medlemmar i EU. Bland annat är det Turkiet och Kroatien. Jag kommer eventuellt att göra ett inlägg till stöd för det turkiska medlemskapet om det är påkallat eftersom det är viktigt att det arbetet fortgår.

Femip är vårt breda samarbete med alla Medelhavsländer. Det är stora delegationer. På vårt första rådsmöte hade vi också ett Femip. Jag tror att 38 länder är företrädade. Det brukar i huvudsak gå till så att vi har väl genomarbetade dagordningar och sedan får längre inlägg på temat att det är viktigt att vi samarbetar kring Medelhavet.

Anf. 102 ORDFÖRANDEN:

Då har vi lärt oss det.

Anf. 103 Finansminister ANDERS BORG (m):

Jag förutser inte att Sverige kommer att ha något inlägg.

Anf. 104 ORDFÖRANDEN:

Vi är klara med rådsagendan och Ekofindelarna. Någon A-punktslista i övrigt, förutom när det gäller klimatfrågan, föreligger mig veterligen inte nu. Kommer det en tar vi den skriftligen.

Vi tackar finansministern och hans medarbetare så mycket för i dag och önskar trevlig helg och lycka till.

2 § Jordbruk och fiske
Statssekreterare Magnus Kindbom
Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för
jordbruk och fiske den 17 maj 2010

Anf. 105 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar den nyttillträdde statssekreteraren Magnus Kindbom välkommen till nämnden. Han är här eftersom Eskil Erlandsson är förhindrad och det är Magnus Kindbom som åker till kommande jordbruksråd.

Vi träffas så ofta angående jordbruk, så vi behöver inte hantera någon återrapport än, utan vi börjar direkt med information och samråd inför det kommande mötet den 17 maj på måndag.

Jag vill anmäla att statssekreterare Magnus Kindbom hade telefoninformation med miljö- och jordbruksutskottet tidigare i dag. Någon Apunktlista har vi inte. Det lär komma en sådan senare under dagen. Det innebär att det inte finns någon anledning att ställa frågor om den.

Vi går till punkt 3, Internationell konkurrenskraft för den europeiska modellen för jordbruk och livsmedel. Det finns två delpunkter, och båda är diskussionspunkter. Det innebär att vi i båda diskussionerna förhåller oss, men lite mjukare, till regeringens ståndpunkt och upplägg inför diskussionerna. Tycka ska man ändå, så att säga.

Innan jag ger ordet till statssekreteraren kan jag anmäla att den här frågan diskuterades i nämnden senast den 12 december 2008 under det franska ordförandeskapet, som drev upp en åtminstone liknande fråga. Då fanns det stöd för regeringens ståndpunkt, och nu ger jag ordet till statssekreteraren.

Anf. 106 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:

Fru ordförande! Det är väldigt trevligt att få vara här!

Som ordföranden nämnde handlar det om jordbruksmodellens internationella konkurrenskraft och om diskussioner runt detta. Det spanska ordförandeskapet har skickat ut ett dokument med tre frågor för att försöka strukturera diskussionen på rådet. Frågorna handlar framför allt om den nuvarande europeiska jordbruks- och livsmedelsmodellen, om den möter EU-medborgarnas krav och förväntningar, om det är en hållbar modell, också utifrån ekonomisk synpunkt, och hur man ska främja modellen internationellt samt hur man ser på de främjande instrument som finns i dag inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och hur dessa skulle kunna utvecklas. En hänvisning görs i det här utskicket till ett seminarium för den europeiska livsmedelsindustrin om den europeiska jordbruks- och livsmedelsmodellens internationella konkurrenskraft som ägde rum i Sevilla den 15–16 april.

Frågan om det europeiska jordbrukets konkurrenskraft är såklart viktig. EU är redan i dag världens största exportör av jordbruks- och livsmedelsprodukter. Vi välkomnar en strategidiskussion om hur EU ska kunna behålla sin ledande position på världsmarknaden, men vi tycker att ordförandeskapets frågor är något begränsade. Till exempel saknas helt frågan om vikten av innovationer, forskning och öppen handel för att stärka konkurrenskraften. I stället tycks ordförandeskapet ha valt att utgångspunkten fortsatt ska vara att den europeiska jordbruks- och livsmedelsmodellen innebär en konkurrensnackdel för de europeiska jordbrukarna

och att EU måste vinna gehör för sina miljö- och djurskyddsstandarder, men mer internationellt.

2009/10:38

12 maj

Det är självklart så att vi från svensk sida vill se ett gott miljö- och djurskydd internationellt. Här måste man dock komma ihåg att olika produktionsförutsättningar i olika länder gör sådana jämförelser svåra. Sverige är positivt till att medlemsstaterna och kommissionen i internationella sammanhang, till exempel Codexsamarbetet, främjar relevanta EU-standarder. Sverige ser fram emot den studie som kommissionen förväntas presentera under året om eventuella skillnader mellan EU och tredjeland på det här området.

Det finns inga analyser som visar på att EU-regelverken är avgörande hinder för de europeiska jordbrukarnas konkurrenskraft. De analyser som finns visar i stället att de största kostnadsskillnaderna härrör från kostnader för arbete, mark, byggnader och i förekommande fall även foder. Frågeställningarna leder tankarna till EU:s nästa jordbrukspolitik, bland annat hur man ska kunna utveckla gemenskapspolitiken för säljfrämjande åtgärder. Höga standarder uppmärksammas alltmer och bör leda till ett mervärde och därmed en konkurrensfördel som konsumenterna bör informeras om. Sverige anser dock att säljfrämjande åtgärder inte bör finansieras med gemensamma medel utan är något som den privata sektorn bör stå för.

Anf. 107 CARINA OHLSSON (s):

Fru ordförande! Det är lite intressant när man läser det här. Det kan vara samma argument som man använder i Sverige när man tittar på övriga EU-länder som man använder inom EU när man tittar på tredje världen. Det är intressant att se vilka aspekter regeringen lyfter fram. Det är något bra i den svenska ståndpunkten.

Det sista som statssekreteraren sade, tänker ni säga det på mötet också? Det står inte riktigt klart att höga standarder och konsumentperspektivet är oerhört viktigt och att man tror att det är en framgångsfaktor. Det skulle jag hoppas att man understryker också, och samtidigt ser till att det inte är någonting som ska finansieras av EU-medel, utan att det ska vara mer på marknadens villkor.

Anf. 108 ULF HOLM (mp):

Jag är lite inne på samma sak. Sverige ger egentligen inte några svar på de frågor som är utskickade från ordförandeskapet. Det kan man tycka är bra eller dåligt. Frågan är varför man väljer att lyfta fram den här punkten nu, när man vet att det ska komma en rapport senare. Det måste finnas en dold agenda som jag inte riktigt kan se än. Jag tycker att Sverige bör driva hårdare att det inte får innebära någon sorts nedmontering på djurskydds- och miljöområdet. Det var det man kunde misstänka när Frankrike lyfte fram frågan tidigare. Frågan är om det är samma bevekelsegrunder denna gång. Sverige måste vara mycket tydligt och säga ifrån om detta i så fall.

Anf. 109 SOFIA ARKELSTEN (m):

Fru ordförande! Jag tycker att det är bra att Sverige inte svarar på frågorna. Det har vi pratat om förut. Det är det kända lobbyisttricket att göra en enkät och ställa ett antal frågor som gör att man helt plötsligt är in-

snärjd i en diskussion som man inte alls hade tänkt vara i från början. Det är bra att vi inte svarar så tydligt på de frågorna utan är tydliga med vår ståndpunkt. Det finns rätt mycket man kan säga om djurskyddsfrågorna i EU. Om det skulle vara något rättesnöre skulle till exempel alla ankor och höns vara rättslösa. Det har vi pratat om här förut också när det gällde Ungern och dunproduktion. Det här är en bra ståndpunkt. Jag önskar lycka till på mötet.

Anf. 110 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:

Jag tackar för frågorna och synpunkterna. De frågor och synpunkter som jag redogjorde för inför nämnden tänker vi lyfta fram i diskussionen. Det är viktigt att klargöra detta. Det är en känd svensk ståndpunkt också, så det är inte någon överraskning för någon.

Vi tror att man väljer att ta fram den här diskussionen därför att man helt enkelt har brist på frågor. Man har inte haft så många frågor att ta upp och vill väl i alla fall göra någonting. Men vi försöker att undvika att, som Sofia Arkelsten nämner här, gå i fällan att ge oss in i den här diskussionen. Vi vet att det finns några länder som driver denna fråga på ett sätt som vi inte delar fullt ut. Vi vill klargöra vår ståndpunkt.

Anf. 111 ORDFÖRANDEN:

De här synpunkterna är sådana som Ulf Holm brukar kalla "all-svenska" synpunkter. Inriktningarna att reformera jordbruket och stå upp för frihandeln är kända svenska frågor som brukar ha mycket brett stöd i Sveriges riksdag. Det låter som att det är så även i dag, för jag har inte noterat någon avvikande mening utan finner att det finns stöd för regeringens upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga.

Vi går vidare till punkt 4, Jämställdhet i landsbygdsområden. Även om vi har diskuterat både jämställdhet och landsbygd många gånger förut är frågan i den här formen ny.

Anf. 112 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:

Vi tycker från svensk sida att det är ett mycket bra initiativ av det spanska ordförandeskapet att ta upp jämställdhetsfrågorna. Våra medarbetare har rapporterat att konferensen i Cáceres var väl genomförd och att många bra studier presenterades och intressanta diskussioner fördes om de här frågorna. Sverige stöder den spanska synen på betydelsen av jämställdhetsfrågor i landsbygdsutvecklingen. Det är en viktig del i arbetet med att ta till vara hela landsbygdsbefolkningens idé- och utvecklingspotential. Det bidrar till ekonomisk utveckling, tillväxt och jobb på landsbygden. Vid rådsmötet kommer vi att uppmana kommissionen att göra en grundlig jämställdhetskonskvensanalys i samband med utformningen av CAP efter 2013.

Anf. 113 HELENA BARGHOLTZ (fp):

Det är glädjande att Spanien har gjort en så tydlig markering när det gäller jämställdhetsfrågorna. Jag tror att det betyder mycket att det är ett land som Spanien som gör det. Det kommer nytt!

Möjligheten för kvinnor att komma i gång med egen verksamhet som de kan tjäna pengar på är kopplad till frågan om mikrolån för kvinnor för

att till exempel starta en mindre verksamhet inom jordbrukssektorn. Är det någonting som har diskuterats eller kommer att diskuteras i det fortsatta arbetet? Det betyder mycket. Vi har hört exempel på att man köper en get för en liten slant och på sätt kommer i gång.

2009/10:38

12 maj

Anf. 114 CARINA OHLSSON (s):

När man ser på varför det är viktigt att jobba med jämställdhet på landsbygden ser man att det står i papperen att det gäller det sociala klimatet. Det är trevligt med kvinnor på landsbygden! Det får vara lite andra värden också som man lyfter fram när det gäller arbetsmarknadssituationen, det sociala klimatet och diversifieringen. Jag förstår i och för sig att det handlar om företagande och så, men det blir lite som "Det är trevligt med kvinnor på landsbygden". Det får inte vara det konceptet. Jag kanske gör mig lite löjlig nu, men ibland kan det vara de aspekterna som också kommer med. Nu kanske det är översatt direkt, så att det inte riktigt är i det sammanhanget, men när man läser det ordagrant kan det verka så. Ett lite djupare jämställdhetsperspektiv är jag övertygad om att statssekreteraren tar med sig.

Anf. 115 ORDFÖRANDEN:

Det där tror jag också är en "allsvensk" synpunkt. Ska man verkligen prata jämställdhet kan man i så fall säga att män kan utgöra ett pittoreskt inslag i gatubilden, eller bägge.

Anf. 116 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag tycker också att det är bra att man så tydligt lyfter fram jämställdheten, som Helena Bargholtz säger. Men jag är inte så förvånad, med tanke på att det är en socialdemokratisk regering i Spanien.

Anf. 117 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:

Det är en viktig fråga. Jag kan försäkra att det finns en djupare insikt och åsikt vad gäller jämställdheten här. Det har skett en viss utveckling. Jag läste en bok som var tryckt för lite drygt hundra år sedan och kan med glädje konstatera att utvecklingen har gått framåt vad gäller synen på kvinnors roll på landsbygden, både i Sverige och förhoppningsvis också i övriga EU. Det ska vi försöka bidra till i den här diskussionen.

Mikrolån är inte riktigt en fråga som är uppe i de här diskussionerna, men det är såklart viktigt att i olika delar av EU hjälpa till att få i gång företag, framför allt mindre företag.

Anf. 118 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga.

Vi går vidare till punkt 5, Övriga frågor och det finns tre sådana. Det är först de två som står förtryckta om att förbereda skogen för klimatförändring och om den 27:e konferensen för EU:s utbetalandeorgan. Därtill lär det ha tillkommit en övrig fråga, 5 c, om handelsförhandlingar med Mercosurområdet.

Finns det fler övriga frågor såvitt vi vet just nu?

Anf. 119 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:
Nej, inga som är anmälda hittills.

Anf. 120 ORDFÖRANDEN:
Då ber jag statssekreteraren berätta om de här tre – särskilt den tredje, för den har vi inte sett något skriftligt om.

Anf. 121 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:
Jag undrar om det finns några särskilda frågor om de första två, eller ska jag gå direkt in på den sista?

Anf. 122 ORDFÖRANDEN:
Vi kan gå rakt på den sista.

Anf. 123 Statssekreterare MAGNUS KINDBOM:
Den sista punkten är som sagt ny. Det är Frankrike med flera länder som har begärt att man ska ta upp en ny övrig fråga om Mercosurförhandlingarna. Det är förhandlingar mellan EU och Brasilien, Argentina, Uruguay och Paraguay. De inleddes redan 1999 men avbröts under 2004 på grund av utebliven framgång och uteblivna framsteg.

Kommissionen har nu fattat beslut om att återuppta förhandlingarna efter att de sydamerikanska länderna har gett positiva signaler och på basis av att det finns starka europeiska ekonomiska intressen.

Mercosurländerna är konkurrenskraftiga på jordbruksområdet. De är framför allt intresserade av ett ökat tillträde för jordbruksprodukter på EU-marknaden. Det gör att defensiva EU-medlemsstater är mycket kritiska till att kommissionen väljer att återuppta förhandlingarna.

Sverige är principiellt positivt till EU:s frihandelsförhandlingar. Vi tycker därför att det är bra att förhandlingarna återupptas. Det är dock viktigt att de nödvändiga förutsättningarna finns på plats. Precis som i andra frihandelsförhandlingar måste slutresultatet bli ett brett och ambitiöst avtal. EU bör verka för att avtalet ska omfatta aspekter såsom upphandling, tjänstehandel, immateriell rätt och så vidare vid sidan av tull-sänkningarna. För Sverige liksom för övriga EU är ett avslut av Doharundan fortsatt högst prioriterat.

Anf. 124 ORDFÖRANDEN:
Om någon inte har frågor om just detta tackar vi för informationen i dessa punkter.

Det var det hela, såvitt jag förstår, om inte statssekreteraren vill ta upp någonting annat. Vi beklagar att det alltid är svårt att bedöma exakt när frågor kommer upp. Jag vet att ni därmed har väntat längre än vad ni har talat.

Tack för i dag, trevlig helg och lycka till på rådet!

Innehållsförteckning

2009/10:38

12 maj

1 § Ekonomiska och finansiella frågor.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Finansminister ANDERS BORG (m).....	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 4 Finansminister ANDERS BORG (m).....	2
Anf. 5 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 6 MONICA GREEN (s)	2
Anf. 7 ORDFÖRANDEN.....	2
Anf. 8 Finansminister ANDERS BORG (m).....	3
Anf. 9 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 10 Finansminister ANDERS BORG (m).....	4
Anf. 11 ORDFÖRANDEN.....	6
Anf. 12 Finansminister ANDERS BORG (m).....	6
Anf. 13 ORDFÖRANDEN.....	6
Anf. 14 MONICA GREEN (s)	7
Anf. 15 Finansminister ANDERS BORG (m).....	7
Anf. 16 MONICA GREEN (s)	7
Anf. 17 Finansminister ANDERS BORG (m).....	7
Anf. 18 MONICA GREEN (s)	7
Anf. 19 Finansminister ANDERS BORG (m).....	8
Anf. 20 STAFFAN DANIELSSON (c).....	8
Anf. 21 Finansminister ANDERS BORG (m).....	8
Anf. 22 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	9
Anf. 23 Finansminister ANDERS BORG (m).....	9
Anf. 24 JACOB JOHNSON (v)	10
Anf. 25 ORDFÖRANDEN.....	10
Anf. 26 Finansminister ANDERS BORG (m).....	10
Anf. 27 ORDFÖRANDEN.....	10
Anf. 28 Finansminister ANDERS BORG (m).....	10
Anf. 29 JACOB JOHNSON (v)	11
Anf. 30 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 31 JACOB JOHNSON (v)	11
Anf. 32 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 33 Finansminister ANDERS BORG (m).....	11
Anf. 34 ORDFÖRANDEN.....	12
Anf. 35 Finansminister ANDERS BORG (m).....	12
Anf. 36 ORDFÖRANDEN.....	12
Anf. 37 Finansminister ANDERS BORG (m).....	13
Anf. 38 ORDFÖRANDEN.....	14
Anf. 39 Finansminister ANDERS BORG (m).....	14
Anf. 40 ORDFÖRANDEN.....	14
Anf. 41 Finansminister ANDERS BORG (m).....	14
Anf. 42 ORDFÖRANDEN.....	14
Anf. 43 Finansminister ANDERS BORG (m).....	15
Anf. 44 ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 45 JACOB JOHNSON (v)	15
Anf. 46 Finansminister ANDERS BORG (m).....	15
Anf. 47 ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 48 Finansminister ANDERS BORG (m).....	16

Anf. 49	ORDFÖRANDEN	16
Anf. 50	Finansminister ANDERS BORG (m)	16
Anf. 51	CHRISTINA AXELSSON (s)	17
Anf. 52	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 53	JACOB JOHNSON (v)	17
Anf. 54	ULF HOLM (mp).....	17
Anf. 55	Finansminister ANDERS BORG (m)	18
Anf. 56	ORDFÖRANDEN	18
Anf. 57	MONICA GREEN (s)	18
Anf. 58	Finansminister ANDERS BORG (m)	19
Anf. 59	ORDFÖRANDEN	19
Anf. 60	Finansminister ANDERS BORG (m)	19
Anf. 61	ORDFÖRANDEN	19
Anf. 62	Finansminister ANDERS BORG (m)	19
Anf. 63	MONICA GREEN (s)	20
Anf. 64	ULF HOLM (mp).....	20
Anf. 65	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 66	Finansminister ANDERS BORG (m)	21
Anf. 67	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 68	JACOB JOHNSON (v)	22
Anf. 69	Finansminister ANDERS BORG (m)	22
Anf. 70	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 71	Finansminister ANDERS BORG (m)	23
Anf. 72	ULF HOLM (mp).....	24
Anf. 73	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 74	Finansminister ANDERS BORG (m)	24
Anf. 75	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 76	Finansminister ANDERS BORG (m)	24
Anf. 77	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 78	Finansminister ANDERS BORG (m)	24
Anf. 79	JACOB JOHNSON (v)	25
Anf. 80	Finansminister ANDERS BORG (m)	25
Anf. 81	ORDFÖRANDEN	25
Anf. 82	Finansminister ANDERS BORG (m)	25
Anf. 83	ORDFÖRANDEN	25
Anf. 84	Finansminister ANDERS BORG (m)	26
Anf. 85	ORDFÖRANDEN	26
Anf. 86	ULF HOLM (mp).....	26
Anf. 87	Finansminister ANDERS BORG (m)	26
Anf. 88	Departementsrådet JOHANNA LYBECK LILJA	26
Anf. 89	ORDFÖRANDEN	26
Anf. 90	Finansminister ANDERS BORG (m)	26
Anf. 91	ORDFÖRANDEN	27
Anf. 92	Finansminister ANDERS BORG (m)	27
Anf. 93	ORDFÖRANDEN	27
Anf. 94	Finansminister ANDERS BORG (m)	28
Anf. 95	ULF HOLM (mp).....	28
Anf. 96	ORDFÖRANDEN	28
Anf. 97	ULF HOLM (mp).....	28
Anf. 98	ORDFÖRANDEN	28
Anf. 99	Finansminister ANDERS BORG (m)	28

Anf. 100	ORDFÖRANDEN.....	28	2009/10:38
Anf. 101	Finansminister ANDERS BORG (m).....	29	12 maj
Anf. 102	ORDFÖRANDEN.....	29	
Anf. 103	Finansminister ANDERS BORG (m).....	29	
Anf. 104	ORDFÖRANDEN.....	29	
2 §	Jordbruk och fiske.....	30	
Anf. 105	ORDFÖRANDEN.....	30	
Anf. 106	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	30	
Anf. 107	CARINA OHLSSON (s).....	31	
Anf. 108	ULF HOLM (mp).....	31	
Anf. 109	SOFIA ARKELSTEN (m)	31	
Anf. 110	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	32	
Anf. 111	ORDFÖRANDEN.....	32	
Anf. 112	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	32	
Anf. 113	HELENA BARGHOLTZ (fp).....	32	
Anf. 114	CARINA OHLSSON (s).....	33	
Anf. 115	ORDFÖRANDEN.....	33	
Anf. 116	CHRISTINA AXELSSON (s).....	33	
Anf. 117	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	33	
Anf. 118	ORDFÖRANDEN.....	33	
Anf. 119	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	34	
Anf. 120	ORDFÖRANDEN.....	34	
Anf. 121	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	34	
Anf. 122	ORDFÖRANDEN.....	34	
Anf. 123	Statssekreterare MAGNUS KINDBOM	34	
Anf. 124	ORDFÖRANDEN.....	34	